

tragter efter og sætter Pris paa, at være Vælger, og derfor skulle vi hjælpe dem paa dette Omraade. Det ærede Medlem fra Værstjøbing (Brockenhuus-Schack) var af samme Mening. Han sagde nemlig, at han vilde hellere være med til at hjælpe fattige Folk gennem denne Kasse end gennem Fattigkassen, og jeg tænker, det var af samme Grund, netop fordi de Paagjældende gennem Understøttelseskassen kunne bevare Selvstændighed og Kraft til at tage fat paa de Opgaver, som ligge for Enhver paa de forskellige Omraader. Loven af 1856 var en god Lov, og den blev hjulpet med Glæde, da den udkom, men det er sikkert nok, at den har virket mindre, end man havde ventet, ja endog paa sine Steder altsor lidt. Dette skyldes to Grunde. For det Første blev der ikke Penge nok til Kassen, og dette hidførte den anden Mangel, nemlig at Bestyrelsen blev for ligegyldig. Ja, man har endog saa Exempler paa, at en Kommune i Vendsyssel havde fuldstændig kastet Bestyrelsen for de Fattiges Kasse bort, saaledes at det for nogle Aar siden blev efterlyst i Avisen, hvor denne Bestyrelse var. Man havde glemt at forestage Valg. Det vidner om, at der ikke har været Uvov i Løsningen af Opgaven, og jeg tror som sagt, det kommer af, at der er for saa Penge i Kassen, for saa Midler at løse Opgaven med. Naar vi nu altsaa have ment at ville gjøre Noget her, have vi ikke villet gaa videre end til at bygge paa det Bestaaende, altsaa se efter, hvorledes det var rigtigst at staa Penge tilveie, og derfor er § 2 ogsaa bleven bredere, end den findes i den nuværende Lov. Nu kommer man og siger til os, at vi der ere gaaede mere end vidt nok, men det kan jeg ikke rigtig forstaa, naar samtidigt det ærede Medlem fra Løvel (Thorup) kommer og siger, at vi skulle tage hele Fattiglovgivningen for, medens det ærede Medlem fra Værstjøbing siger: I skulle tage Alderdomsforsørgelseskassen med. Ja, jeg takker for den gode Tillid, de derved vise os. De have jo derved sagt: I ere Folk, der forstaa at samle sammen. I kunne nok klare den Opgave med! Ja, hvis det skal være, skulle vi ogsaa gjerne lægge vore Kræfter dertil, men at arbejde derpaa i Forbindelse med dette er jeg bange for vil være ødelæggende for den Sag, som her foreligger. Naar vi nu se paa Forslaget, bliver det i Grunden § 2, som bliver den vigtigste Paragraf. Den har ganske rigtig de 3 almindelige Bestemmelser, som vi allerede have, men de give jo i det Hele ikke mange Penge. Jeg tror, at det vil vise sig i de forskellige Amt, at det bliver endog mindre end de Beløb, som det ærede Medlem fra Værstjøbing ophyste

være faldne i Svendborg Amt; jeg tror f. Ex. det bliver mindre ved Bøsserne i Kirkerne og ved det, som i Medfør af Lovgivningen tilfalder dem og flere andre Ting. Dernæst have vi nu Punkt 4; det er noget Nyt. Vi ere her gaaede ud fra, at man burde lade Indtægterne for Kommunerne ved Brændevinsudsalgene gaa i Kassen. Nu siger man: Ja, det kan nok hjælpe betydeligt, men kun i de Kommuner, som ligge halvanden Mil fra Kjøbstæderne. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Det er nemlig kun Udsalgstæderne, der skal ligge mindst halvanden Mil udenfor Kjøbstæderne, men derfor kan den Kommune, som har saadanne Udsalgstæder, gjerne gaa lige til Kjøbstaden, saa jeg tror ikke, at denne Bemærkning af det ærede Medlem rammer saa vidt, som han anførte. For det Andet sagde det ærede Medlem, har Kjøbstæderne faaet saa store Summer ved denne Afgift, at der vel endog saa vil være Kommunalbestyrelser, som ville sige, at de ikke kunne undvære den. Ja, jeg tror rigtig nok, at dersom de anvende disse Indtægter paa den Maade, vi anvise dem, ville de derved spare betydelige Summer paa rene Fattigudgifter. Nr. 5 og 6 vil vel give noget Lignende som hidtil, derimod har jeg Haab om, at Nr. 7 vil give noget Mere end nu. Dertil maa Bestyrelserne hjælpe, det maa man vel lægge Mærke til, at det ere vi ogsaa gaaede ud fra. Jeg vil med det Samme besvare en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Værstjøbing. Han mente, at Bestyrelsen var for stor. Men hvorledes er det da nu i Kommunerne? I min Kommune f. Ex. er det saaledes, at der er 3 Sogne, og hvert Sogn har sin Fattigkasse, og hver Kasse bestyres af 3 Medlemmer, det er altsaa 9 Bestyrelsesmedlemmer for hele Kommunen. Nu ville vi indskrænke os til — det gaar jeg ud fra er Forslagets Mening — at Fattigkassen, den, som har med de Fattige at gjøre, skulde være en eneste Understøttelseskasse, der skulde nyies med en Bestyrelse paa 7 Medlemmer. Jeg haaber, at vi paa denne Maade ganske anderledes ville kunne tage os af de Fattige, og at ogsaa Befolkningen vil tage sig mere af dem; thi der har været mange Steder, hvor kun en 5—6 Stykker ere mødte ved Valget af Fattigbestyrelsen. Mange Steder har Præsten staaet for det i mange Aar; nu er han jo for Næsten faldet ud af det som af saa meget Andet i Kommunerne, og jeg vil ikke sige, at denne Kasse har bundet Noget derved; derimod tror jeg, at det har været godt at faae ham ud af Sogneraadet og Fattigforsørgelsesvæsenet, men paa dette Omraade kan han maatte gjøre Gavn. Sikker er det,